

מענק יובל, עובדי עירייה

בבית הדין האזורי לעבודה בתל אביב,

בתאריך: 28.06.2007

עב' (תל-אביב-יפו) 5783/05

כב' השופט ד"ר יצחק לובוצקי

נ.ע. - מר יצחק כהן

הנתבעת:

עיריית תל אביב יפו

עו"ד דובניקוב

התובע:

אברהם גוזלן

ע"י ב"כ עו"ד עמית גורביץ'

פסקי דין

התובע (להלן גם: "העובד") עבד אצל הנתבעת (להלן גם: "המעביד" או "העירייה") במשך 138 חודשים, כאחראי משק בבי"ס תיכון שבבעלות העירייה. התובע השתכר בעבודתו "משכורת קובעת" של 6,599 ₪ נכון ליום סיום עבודתו, ופרש מעבודתו בעירייה לפנסייית נכות (100%). התביעה הנוכחית היא עתירה לסעד הצהרתי בלבד, לפיה זכאי התובע לתנאי פרישה מהעירייה, ע"פ מכתבו של מר אבי זוהר מיום 13.6.04 (ת/1). חלק מדרישות התובע נזנחו במהלך הדיון, ונותר להכריע בשני עניינים בלבד. האחד: האם זכאי התובע ל"פדיון דמי מחלה" כפי שרשם, ב- ת/1: "פדיון דמי מחלה ע"פ חוק", והשני: האם זכאי התובע ל"מענק יובל" שגם הוא הוזכר ב- ת/1, כחלק מזכאות העובד. לטענת העירייה המסמך ת/1 אינו מחייב אותה, משום שלא היה הסכם מושלם ובסיפא שלו נאמר במפורש "הפנתי העובד להמשך טיפול", ללמדך כך לדעת המעביד על פגם או טרום השלמת "גמירות הדעת". כמו כן טוען המעביד ש"דמי מחלה" שולמו על פי חוק (שאינו מזכה בפדיון) כפי שכתוב במסמך ת/1, ובכל מקרה אין מדובר בטענה או תביעה המתאימה להליך הצהרתי. העובד מצידו מבקש לעצמו את יישום האמור ב- ת/1 בשני העניינים המפורטים לעיל, כלשונו ובמלואם, ומביה"ד כי יצהיר שעל העירייה לעשות כן ולא לתר. בסיכומיו הרחיב ב"כ הנתבעת בדבר "חוסר סמכות" של מי שהתחייב ב- ת/1. אולם לעניין זה לא מצאנו תשתית עובדתית ומשפטית ראויה. גם נושא "חוק יסודות התקציב" לא נטען בשלב המוקדם של הדיון, וממילא לא בורר כהלכה. פדיון "דמי מחלה":

בירורו של נושא זה אינו מתאים לתביעה ל"סעד הצהרתי". מדובר בפדיון דמי מחלה "על פי חוק", והעירייה כלל אינה מכחישה חבות על פי חוק דמי מחלה (ולדעתה החוק אינו מחייב אותה לשלם מעבר למה שהעובד קיבל). הוויכוח הוא מעבר לכך. הוויכוח הוא כזה הנושא אופי עובדתי וחשבונאי, ודינו לכן להתברר במסגרת תביעה כספית מכומתת, ולא במסגרת עתירה לסעד הצהרתי כללי. אנו דוחים את בקשת התובע ל"סעד הצהרתי" הנוגע לראש תביעה זה. אם יש לתובע תביעה כספית מכומתת בקשר לכך, כזו המושתת על עילה ראויה, אין עצם סירובו למתן "סעד הצהרתי" כדי לחתום אותה. כזכור, גם ב"כ העירייה אינו חולק ש"דמי מחלה" (פדיון) ישולמו ע"פ הנכתב ב- ת/1, קרי, ע"פ החוק (אם החוק מחייב). אנו מוכנים לצאת מההנחה כי "חוק" כולל "דין". אולם כאמור התביעה הזו אינה מתאימה ל"סעד הצהרתי".

"מענק היובל":

לא מצאנו "תנאי מתלה" כמשמעו בדיני החוזים כחלק מ- ת/1, שהוא התחייבות חד משמעית של

העירייה. התחייבות שהתובע שקל אותה טרם סיום הליך הפרישה. לפיכך אנו דוחים את טענת המעביד כאילו ת/1 מסוייג "בהמשך טיפול" או כל מיני סייגים המאפשרים לעירייה להתחמק מהתחייבות מפורשת שנתן מר זוהר לתובע ב- ת/1. על אותה התחייבות סמך התובע בעת ששקל את המשך עבודתו אצל העירייה, ואת צעדיו המשפטיים דאז. המסמך ת/2 מדבר במפורש על "חלק יחסי" של "מענק היובל" ולכן העירייה אינה יכולה להסתלק מהתחייבותה ולטעון שהתובע לא השלים 25 שנות עבודה (רק לאחריהם נהוג ליתן "מענק יובל"). עצם הכיתוב "חלק יחסי" ב- ת/1, מלמד שמר זוהר הבין כי העובד לא השלים את מכסת השנים המזכות אותו ב"מענק יובל", והוא לא היה זכאי לאותו מענק לולא ההתחייבות של ת/1. לכן נכתב ב- ת/1 "חלק יחסי" ללמד שהתובע זכאי לחלק יחסי מ"מענק יובל" על פי שנות עבודתו בפועל, ביחס לשנות העבודה של 25 שנים, המזכות במענק מלא.

המסמך ת/1 מדבר בעד עצמו לעניין זה, והוא יפורש על ידינו כמצוות הפסיקה, בראש וראשונה מתוכו. מבחינתנו הנושא הוא בהיר וברור. ההתחייבות של העירייה שרירית וקיימת. אנו נענים לבקשת התובע בנוגע לכך, ומצהירים כי העירייה חייבת לשלם לו "מענק יובל" באופן יחסי למשך עבודתו. התובע עבד 138 חודשים. מקובל לשלם "מענק יובל" בחלוף 25 שנים (300 חודשים). לכן העירייה חייבת לשלם לתובע 138 חלקים מתוך 300 (138/300), מהסכום שהיה משולם לעובד כ"מענק יובל", אילו השלים התובע 25 שנים בעת פרישתו מעבודתו. לסכום זה תצרך העירייה עבור התובע גם הפרשי הצמדה וריבית חוקית, שיחושבו מיום הפסקת עבודתו אצלה, ועד ליום התשלום בפועל. הוצאות משפט:

עמדתו של התובע התקבלה ברובה. לפיכך העירייה תשלם לתובע סכום של 3,500 ₪ בצרוף מע"מ, כהוצאות עו"ד בקשר להליך הנוכחי.

זכות ערעור: תוך 30 יום.

ניתן היום יב' בתמוז, תשס"ז (28 ביוני 2007) בהעדר הצדדים.

(-) כב' השופט ד"ר יצחק לובוצקי

(-) נ.ע. - מר יצחק כהן